

Oğlan ve Küçük Griffin

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Küçük Griffin

Ebru Mina TOMURCUK

Yemyeşil bir çayırda Leo adında bir oğlan keşfe çıkmayı çok severdi. Dağınık kestane rengi saçları, sıcak ela gözleri ve ön dişleri eksik bir gülümsemesi vardı. Koşarken yeşil tuniği dalgalanır, çantası yanında zıplardı. Güneşli bir sabah Leo, uzun otların arasından gelen yumuşak, hüzünlü bir cıvıltı duydu. Otları araladı ve altın tüylü, krem rengi kabarık göğüslü minicik bir yaratık buldu.

Bu, büyük bir kedi boyutlarında küçük bir griffindi. Parlak kehribar gözleriyle Leo'ya baktı ve küçük kanatları titredi. Bir kanadına ince mavi bir kurdele bağlanmıştı. "Korkma," diye fısıldadı Leo. "Ben senin arkadaşımım." Griffin gözlerini kırıştırdı ve minik bir cıvıltı çıkardı. Leo yavaşça oturdu, griffin meraklı ve utangaç bir şekilde yaklaştı.

Leo, griffine Pip adını verdi. Çantasından bir avuç tatlı meyve çıkardı. Pip meyveleri kemirdi ve mutlu bir şakıma yaptı. "Neden yapayalnızsın?" diye sordu Leo. Pip gökyüzüne baktı, sonra yüzünü kanadının altına sakladı. Leo gerçeği tahmin etti: Pip yükseklikten korkuyordu. "Sorun değil," dedi Leo yumuşacık bir sesle. "Herkes bir şeyden korkar."

Ertesi gün Leo çayıra yumuşak bir battaniye getirdi. Battaniyeyi çimenlere serdi. "Hadi uçmayı çalışalım," dedi. "Önce sadece küçük bir zıplama." Pip kulaklarını yatırdı ve geri çekildi. Leo çömeldi ve battaniyeye hafifçe vurdu. "Ben tam burada olacağım. Yavaş yavaş gideceğiz." Pip derin bir nefes aldı ve kanatlarını çırttı. Yerden sadece bir parmak yükseldi. "Başardın!" diye sevindi Leo.

Her gn ayırda buluřtular. Leo umayı eęlenceli hale getirmek iin oyunlar uydurdu. "Bakalım řu papatyaya uabilecek misin?" dedi. Pip zıpladı, kanat ırttı ve ieęin yanına kondu. "řimdi uzun otlara!" diye seslendi Leo. Pip'in kanatları daha gl ırpındı. Biraz daha ykseldi, sonra yumuřacak kondu. Her denemede Pip biraz daha cesaretlendi.

Bir öğleden sonra rüzgâr otları hışırdattı. Pip sıçradı ve Leo'nun arkasına saklandı. "Sadece rüzgâr," dedi Leo yumuşak bir sesle. "Sana uçmanda yardım etmek istiyor." Pip başını uzattı. Leo bir karahindiba topağı tuttu. "Bunu üfle ve tohumların uçuşunu izle. Onlar korkmuyor." Pip üfledi ve tohumlar havada süzüldü. Pip onları izlerken kehribar gözleri hayretle büyüdü.

Leo'nun bir fikri vardı. Bir çubuğa uzun bir kurdele bağladı ve çayırdaki koşarak kurdelenin havada dans etmesini sağladı. "Yakala Pip!" diye seslendi. Pip kurdelenin peşinden koştu, kanatlarını çırpıttı. Yerden havalandı ve birkaç adım süzülüp yumuşak bir yonca öbeğine kondu. "Uçtun!" diye güldü Leo. Pip krem rengi göğsünü kabarttı, gururlu ve şaşkıncı.

Bazı günler Pip hâlâ tedirgin olurdu. Kocaman gökyüzüne bakar ve başını kanadının altına sokardı. Leo yanına oturur ve "Papatyayı hatırlıyor musun? Ona uçtun. Şimdi uzun otları deneyelim," derdi. Pip başını sallar ve yeniden denerdi. Her küçük başarı bir sonrakini kolaylaştırıyordu. Cesaret, bir zıplamayla büyüyordu.

Yerde çakıl taşlarıyla küçük bir çizelge yaptılar. Pip her biraz daha yükseğe uçtuğunda bir çakıl taşını yığının üstüne koyuyordu. Yığın büyüdüğüçe Pip'in güveni de büyüdü. "Yakında bütün çayırın üzerinde uçacaksın," dedi Leo. Pip heyecanla cıvıladı ve kanatlarını çırdı. Kanadındaki mavi kurdele küçük bir bayrak gibi dalgalandı.

Rüzgârlı bir sabah Leo parlak kırmızı bir top getirdi. "Hadi top oynayalım!" dedi. Topu yavaşça havaya attı. Pip topun yükselip alçalmasını izledi. "Yakalayabilir misin?" diye sordu Leo. Pip kanatlarını çırdı ve yükseldi, yükseldi, yükseldi! Topu minik gagasıyla yakaladı ve yuvarlanarak kondu. "Her zamankinden daha yükseğe uçtun!" diye bağırdı Leo. Pip'in kehribar gözleri sevinçle parladı.

Sonra büyük sınavın günü geldi. İki tepe arasında geniş bir boşluk uzanıyordu ve Leo bir tarafta duruyordu. "Ben tam burada olacağım," diye seslendi. "Başarabilirsin Pip!" Pip boşluğa baktı ve titredi. Bütün çakıl taşlarını, bütün oyunları, Leo'nun ona inandığı bütün anları hatırladı. Pip derin bir nefes aldı ve ileri koştu, kanatlarını olabildiğince güçlü çırdı.

Bir an Pip havada sallandı. Sonra kanatları rüzgârı yakaladı ve süzüldü! Boşluğun üzerinden uçtu, yükseldi, yükseldi ve sonunda Leo'nun yanına güvenle kondu. "Başardın!" diye sevindi Leo, Pip'e sımsıkı sarıldı. Pip cıvıladı ve Leo'nun yanağını okşadı. Mavi kurdele esintide dans etti. Pip korkusuyla yüzleşmişti ve arkadaşlık uçuşmasına yardım etmişti.

Ondan sonra Pip artık yükseklikten korkmuyordu. Leo'nun etrafında taklalar atıyor, mutlu cıvıltılarla dalıp yükseliyordu. Leo güldü ve kollarını salladı. "Artık gerçek bir uçucusun!" diye seslendi. Pip omzuna kondu ve dağınık kahverengi saçlarını nazikçe çekti. Çayırdaki bulutların süzülüşünü izlediler.

O günden sonra Leo ve Pip en iyi arkadaş oldular. Her gün çayırı keşfettiler ve Pip sık sık yükseklerde uçarken Leo aşağıda koştu. Bazen başka hayvanlar da izlemeye geldi. Pip onlara birer küçük zıplamayla cesur olmayı gösterdi. Leo da ön dişleri eksik gülümsemesiyle küçük griffiniyle gurur duydu.

Çayır herkes için bir cesaret yeri oldu. Pip cesur olmanın hiç korkmamak demek olmadığını öğrendi. Cesur olmak, yanında bir arkadaş varken yine de denemektir. Leo sabrın ve nezaketin birinin büyümesine yardım edebileceğini öğrendi. Birlikte, en güzel maceraların bir arkadaşla paylaşıldığını keşfettiler.

Ve eğer o çayıra bir gün giderseniz, yeşil tunikli bir oğlanla mavi kurdeleli küçük altın bir griffin görebilirsiniz. Çimenlerde oynayacak, uçmayı çalışacak ve gülecekler. Çünkü arkadaşlıkla en küçük kanatlar bile gökyüzüne ulaşabilir.